

Wat is dat voor geluid?

Sophie ligt lekker lui op haar rug in het gras te genieten van het najaarszonnetje. Het heeft de laatste weken vaak geregend, maar nu is het al een paar dagen heerlijk weer. Ze richt haar gezicht naar de zon en knijpt haar ogen stijf dicht. Nu ziet ze allemaal kleuren. Geel, oranje, rood. Heel gaaf is dat. Hoog boven haar hoort ze de wind zacht door de bladeren waaien. Verder is het helemaal stil om haar heen. Ze zou zo in slaap kunnen vallen. Opeens hoort ze een vreemd geluid achter zich. Ze houdt haar ogen dicht en luistert aandachtig. Wat is dat voor geluid? Geritsel in de bosjes. Loopt er iemand door de struiken achter haar? Of is het misschien een dier? Ze luistert nog beter. Dan klinkt er tikkend geluid. Ze doet haar ogen open en draait zich op haar buik. Zo kan ze precies onder de struiken kijken. Ze speurt in het rond, maar ze ziet niets. Wacht! Daar is dat tikkende geluid weer. Het is net of er iemand met twee steentjes op elkaar slaat. Wat kan dat nou toch zijn? Heel voorzichtig trekt ze haar knieën op en kruipt ze over het gras in de richting van de struiken. Daar wacht ze gespannen af. Maar alles blijft nu stil. Misschien was het een egeltje? Nee, dat kan niet, want papa zegt dat die alleen in het donker tevoorschijn komen. Maar wat was het dan? Ze schrikt als ze vlak voor zich weer dat tikkende geluid hoort. Dan ziet ze hem! Het is een grote lijster. Ze heeft hem wel vaker in de tuin zien scharrelen. Maar wat heeft hij nu toch in zijn bek? Sophie knijpt haar ogen wat samen om nog beter te kunnen kijken. Is dat een...? Ja, hij heeft een grote slak in zijn bek. Dan ziet ze hoe de lijster zijn kop opheft, en dan met een vaartje zijn kop naar beneden zwaait, zodat het slakkenhuis met een hard tikkend geluid op een steentje klapt dat daar op de grond ligt. Sophie glimlacht. Wat apart. Waarom zou die lijster dat doen? Zou hij het een leuk geluidje vinden? Weer slaat de vogel met de slak op de steen. Er springen een paar stukken van het slakkenhuis af. Sophie ziet hoe de lijster zijn poot op het kapotte slakkenhuis zet. Dan begint hij met zijn snavel de slak uit het huisje te trekken en het beestje stukje bij beetje op te eten. Leuw! Dat zo'n vogel dat lust! 'Sophie, kom je naar binnen?' roept mama. 'Je moet naar zwemles.'

Sophie zucht. Zwemles... daar heeft ze nu echt geen zin in. Ze komt overeind en gaat naar binnen. Daar vertelt ze aan mama wat ze net heeft gezien. 'Ik snap niet dat een lijster zo'n glibberig beest lekker kan vinden,' zegt ze.

Mama glimlacht. 'Weet je dat mensen ook slakken eten?'

Sophie spert haar ogen wijd open. 'Echt? Eten papa en u dat ook wel eens?'

Mama trekt haar neus op en schudt haar hoofd. 'O nee, ik lust dat niet hoor! Maar sommige mensen vinden het heerlijk.'

Sophie kan het zich niet voorstellen. 'Dat zou ik echt nooit doen!'

'Zeg dat maar niet te snel, Sophie. Want in sommige landen in Afrika eten kinderen ze graag, omdat ze zo'n honger hebben en er gewoon niets anders te eten is.'

'Nou, ik hoop echt dat ik nooit zo'n honger krijg dat ik slakken moet eten,' zegt Sophie.

Mama knikt. 'Dat hoop ik ook, Sophie.'